

Tað tók nógv ár, og síðst av øllum vóru tað míni foreldur, sum fingu at vita eg var samkyndur«

– Sjálvandi merkir tað ein. Men tað er júst tey slógini, eg havi fingið, sum hava gjørt meg sterkari. Tey hava givið mær mót til at berjast og sláa aftur, sigur Eiler Fagraklett.

Hann metir somuleiðis, at hansara upplivingar sum samkyndur í Føroyum hava gjørt, at hann sum vaksni persónur altíð setið spurningar við status quo, finnur seg ikki í órættvísi og hevur munandi lættari við at seta seg inn í stöðuna hjá øðrum, ið eisini kenna mismun á egnum kroppi. Somuleiðis heldur hann, at tað hevur gangað hansara yrkisleið.

– Avbyrging skapar ein skapandi heim. Í einsemi fer hugflogið á flog, og vit fáa frið og rúm at menna okkara egna hugaheim. Avbyrging ger barnið eyka virkið, og tað brúkar ofta nógva tíð og orka at tekna, skriva, syngja, dansa og skapa. Hetta kenni eg væl aftur frá mínum barndómi, sigur Eiler.

Tí torir hann at siga, at um hann ikki var samkyndur, hevði hann neyvnan havt eins góðar eginleikar at útføra sítt dagliga arbeiði innan marknaðarføring, lýsingar og samskipti eins væl, sum hann í dag metir seg gera.

– Mínar lívslongu avbjóðingar og mín kynsliga sannføring ger tað munandi lættari at síggja heimin gjøgnum ymisk eygu - bæði mannfólk- og konufólkaeygu. Tað er ein stórur fyrimunur innan sølu og marknaðarføring, heldur Eiler.

Happingin hevur elvt til stríðsanda

Viljin til at berjast fyri tey, sum ikki eru komin eins langt í sínari tilgongd at viðurkenna sín seksualitet, er uttan iva drívmegin hjá Eileri í dag. Hóast hann skal seta orð á sína egnu tilgongd, vendir hann so hvørt aftur til trupulleikar og avbjóðingar hjá nýggja ættarliðnum av samkyndum føroyingum.

– Hetta er tað vit í LGBT berjast fyri. At ung samkynd ikki skulu hava somu upplivingar, sum vit hava havt. At tey skulu vaksa upp í einum landi, har teirra seksualitetur verður fullkomiliga góðtíkin og javnsettur við onnur, sigur Eiler.

Og enn eru trupulleikar á hesum økinum. Í LGBT hava tey samband við eina ørgrynna av samkyndum persónum í Føroyum, og enn er tað ein stór forðing hjá mongum at viðurkenna sín seksualitet fyri samfelagnum.

– Vit hoyra javnan um ógvuliga syrgiligar lagnur. Til dømis var tað herfyri ein samkyndur persónur, sum hevði greitt mammu síni frá stöðuni. Mamman hótti við, at um viðkomandi ikki fór inn í skápið aftur, so skuldi hon fara frá pápanum og kvetta sambandið, greiður Eiler frá.